

en meget ringe Garanti paa dette Punkt. En Teolog kan være en meget daarlig Prædikant og derhos absolut Fritænkter, medens en Lægmand kan være en Mand med ildfuld Veltalenhed og en meget troende Mand. Man vil saaledes efterhaanden komme til, at Mængden helt bestemmer, hvad der skal være den evangelisk-lutherske Lære her i Landet. Jeg forstaaer nu særlig ikke, hvorledes det ærede Medlem, som det centrale Angreb paa Kultusministerens Forslag kunde opholde sig ved, at det jo ikke var andet end en Anvendelse af Fortidens kendte Sætning: *cujus regio, ejus religio*. Er det muligt i Øjeblikket stærkere at lyse den Sætning i Kuld og Køn, end det ærede Medlem har gjort? Han er Demokrat, han vil alt af og ved Folket; han tror, at det er Folkets Flertal, som ene kender Sandheden og skal have Magten, og derfor vil han, at dette Folkets Flertal ogsaa skal bestemme, hvad der skal prædikes i Kirken. Det er en saa afgjort Lysen i Kuld og Køn af den fra Enevoldstiden nedarvede Grundsætning for Religionen, at jeg ikke kan forstaa denne Del af hans Angreb i Gaar paa Kultusministerens Forslag. Jeg har nu ikke den samme Tro paa, at Folkets Røst er Guds Røst, og jeg kan derfor ikke anbefale ærede Medlemmer at stemme for de to ærede Medlemmers Forslag, medmindre man gør sig klart, at det vil føre til en absolut Adskillelse af Stat og Kirke. Men det er jo ogsaa det, de ønske, og det vedkende de sig meget ærligt. Enhver, der nærer Betænkelighed ved at gaa hertil, maa da efter min Mening stemme mod disse Forslag.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): De første Ord, jeg har at sige ved denne Lejlighed, skal være en Tak til Udvalgets Flertal, fordi det med sit Arbejde har villet holde sig til Lovforslagets Grund: at give Folket Deltagelse i Folkekirken's Styrelse gennem Menighedsraad, en lignende Vej som den, ad hvilken man har givet Folket Deltagelse i Kommunernes Styrelse. Det er denne Forslagets Grund, Flertallet har holdt sig paa, og derfor er Flertallet mine Medarbejdere i denne Sag. Alle tre Mindretal forlade dette Grundlag, og derfor ere de Modstandere af Sagen. De to første Mindretal, nemlig det socialdemokratiske Mindretal og det ærede Medlem fra Verninge (Holm), havde jo Ordet i Gaar, og udtalte sig meget stærkt mod Flertallet,

mod Udvalgets Arbejde med Forslaget og mod Ministerens Standpunkt. Det er derfor naturligt, at jeg i Dag kommer til at gøre et Tilsvær, navnlig til disse Mindretal, og idet jeg gaar over til at give dette Tilsvær, vil det væsentlig blive rettet til det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm). Det vil det navnlig, fordi han dog er Hjertebladet i det Trekløver, her møder frem. Ærede Medlemmer ville længst have lagt Mærke til, at det er et Trekløver. De finde disse tre Navne paa forskellige Steder i Ændringsforslagslisten, og Navnene samle sig om det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds. Jeg vender mig ogsaa til ham, fordi han aabenbart var Hovedordføreren for Trekløveren. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) indskrænkede sig jo væsentligt til at raabe: Hør, naar Ordføreren fra Verninge talte. Men idet jeg derfor navnlig vil tale til det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds, maa jeg dog først forudskikke nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds. Socialdemokraterne have jo i denne Sag det Standpunkt, at de ikke ønske Folkekirken bevaret. Det lægge de ikke Skjul paa. Det er for saa vidt en ærlig Sag. De ønske ikke Folkekirken bevaret, men derimod en hel Række Frimenigheder oprettede og ønske Lærefrihed i den Grad, at der kan prækes forskelligt i hver enkelt Frimenighed. Men det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds sagde, at han i Princippet var enig med det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds. Han drev det saa vidt, at han sagde, at naar deres Forslag var afstemt og ikke vedtaget, kunde de godt stemme for det Forslag, der var stillet op af det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds. Endskønt dette ærede Medlem jo slet ikke vilde give nogen Rettighed for Kjøbenhavn og Købstæderne, kunde de godt gøre det, fordi det kun var rent praktiske Bevæggrunde, som havde ført det ærede Medlem til sit Forslag. I Princippet vare de i Virkeligheden enige. Det er karakteristisk for disse tre Medlemmer af Udvalget, at de saa stærkt have angrebet Udvalgets Arbejde og Forslaget, ja, saa stærkt, at intet Middel blev ladet tilbage i dette Angreb, selv det at kaste Vrag paa ren logisk Sans blev ikke forsmaaet, naar man troede at kunne udrette noget mod Forslaget og Udvalgets Arbejde. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds sagde, at da en Mand havde skrevet i et Blad om Udvalgets Arbejde,